

Barbara Bugajska, Elżbieta Wiśniewska

Chodorówka, pow. Brzozów. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 8, 56-57

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

CIESZKOW, pow. Milicz

Muzeum Archeologiczne
we Wrocławiu

Badania prowadzili mgr mgr Jerzy Gołubkow i Joanna Domańska. Finansowało Muzeum Archeologiczne. Drugi sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej z IV-V okresu epoki brązu i okresu halsztackiego.

Cmentarzysko położone jest na terenie ogródków dziękowych, w bezpośrednim sąsiedztwie zabudowań przy ul. Piaskowskiej 1-5.

Badaniami objęto 5 wykopów o łącznej powierzchni 247 m². Wyeksplorowano 31 grobów ciałopalnych /nr 56-86/. Wszystkie odkryte groby należą do typu popielnicowego, w kilku wystąpiły obok popielnic jamy zawierające szczątki stosu. Groby wkopane były w piasek na głębokość 0,30 - 0,80 m. Większość posiadała obstawę kamienną lub przykryte były brukiem. Wyposażenie grobów składało się z kilku do kilkunastu naczyń. W grobach datowanych na okres halsztacki często występowała ceramika malowana w ilości od jednego do kilku egzemplarzy. Sporadycznie występujące przedmioty metalowe to: brązowe i żelazne szpile i bransolety, żelazne noże.

Wyjątkowo bogaty grób 75 zawierał oprócz naczyń kilka zabytków żelaznych /nóż, szpilę, dwa naszyjniki, grot oszczepu, klamrę do pasa, kółka i siekierkę typu alpejskiego oraz guzki z brązu/.

CHODOROWKA, pow. Brzozów
Stanowisko 1

Instytut Archeologii
Uniwersytetu Jagiellońskiego,
Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Badania prowadziła mgr Barbara Bugajska z udziałem antropologów pod kierunkiem mgr Elżbiety Wiśniewskiej. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Kontynuacja wykopalisk zapoczątkowanych w 1960 r. Cmentarzysko kultury łużyckiej z epoki brązu

Niwelacja południowej części wzgórza "Recepta" i przesunięcie koryta strumyczka na północ umożliwiło przebadanie północnej granicy cmentarzyska. Wykopy założono również we wschodniej części cmentarzyska.

Przebadano 29 grobów /761-789/. Są to głównie pochówki ciałopalne popielnicowe, w nielicznych przypadkach wyposażone dodatkowo w przystawki. Odkryto również jeden pochówek szkieletowy /grób 785/. Do ciekawszych odkryć należy zaliczyć szkieletowy pochówek dziecka w naczyniu /grób 781/

oraz obiekt 786 - gdzie na przestrzeni około 6 m² wystąpiły nieprzepalane kości ludzkie przemieszane z kośćmi zwierzęcymi, niewielką ilością ceramiki i kamieni. Układ kości w tym obiekcie był bezładny.

Charakter pozostałych pochówków jak i materiał ceramiczny i metalowy /zwoje i skręty z drutu brązowego, fragmenty szpil i bransolety brązowe/ nie zmieniają chronologii ustalonej na IV-V okres epoki brązu.

Prace wykopaliskowe w Chodorówce zostały zakończone.

CZAJOWICE
Stanowisko I

patrz
neolit

CZEKANÓW, pow. Sokółów Podlaski

patrz
wczesne średniowiecze

DĄBROWA, pow. Namysłów

Muzeum Śląska Opolskiego
w Opolu

Badania prowadziła dr Lucyna Szadkowska. Finansowało Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kultury lużyckiej III-IV okres epoki brązu.

Badaniami ratowniczymi objęto część cmentarzyska w dużej mierze zniszczonego na skutek orki oraz naturalnej erozji. Ślady cmentarzyska dają się powierzchniowo uchwycić na szczytowej partii płaskowyżu morenowego o zasięgu około 11 arów.

Stanowisko usytuowane jest na południowy wschód od nowego cmentarza komunalnego tuż przy drodze Dąbrowa Kuźnica.

Przebadano 140 m², na których wyeksplorowano 25 grobów i jedną jamę paleniskową /numeracja grobów od 22-46/.

Okolo 65% zbadanych grobów była zniszczona bądź poważnie uszkodzona. Skorupy większych naczyń grobowych wystąpiły już w warstwie ornej. Lepiej zachowane pochówki zalegały na poziomie 0,50 - 0,70 m. Wszystkie groby zawierały pochówki ciałopalne, popielnicowe, 7 posiadało obstawę kamienną, składającą się z kilku lub kilkunastu kamieni ułożonych nieregularnie, tworzących rodzaj bruku, bądź formujących prostokątne skrzynie kamienne. Wśród tych ostatnich szczególnie oryginalną formę stanowi grób 32. Posiadał on prostokątną, regularną obudowę wykonaną z kamieni /15 sztuk/ w paru przypadkach celowo spłaszczonych. Uwagę zwracają 2 luki naprzeciw-